

ŠIKULKO

Časopis žiakov ZŠ s MŠ, Námestie SUT 15, Trnava

Vitajte medzi nami prváci!

Po letných prázdninách sa otvorila brána školy pre 88 nových žiakov – prváčikov. Prvý deň v škole nevyšiel celkom podľa predstáv detí z dôvodu hygienických opatrení, ktoré sme museli dodržiavať. Všetci prváčikovia dostali svoje značky - lienky, včielky, sovičky a mravčekov. Starší žiaci si pripravili pre nich program – recitácie a sľub prváka. Po programe sa presunuli do svojich nových tried, kde sa v prítomnosti svojich rodičov za oknami tried, zoznámili so svojimi učiteľkami a dostali knihu a uvítacie listy.

Nový uhol pohľadu

Pomaly sa blíži koniec školského roka a rok 2020 nám ukázal, že ľudia preukázali neuveriteľnú odolnosť, talent a tvorivosť prispôbiť sa a zvládnuť dramatické zmeny v práci, škole a živote. Napriek zmenenej sociálnej realite a všetkému ostatnému, si ľudia a deti našli spôsob, ako si udržať svoje záujmy, spoločensky komunikovať, naplánovať si jednotlivé dni a zvládať pracovné vyťaženie a dištančné vyučovanie. Keď sa na to pozrieme spätne a uvažujeme nad dosiahnutými výsledkami v tomto roku, malo by nám to dať istotu a vieru v naše vlastné schopnosti zvládať výzvy.

A aj keď boli naše individuálne cesty počas tejto pandémie jedinečné, bude to spomienka, ktorú spoločne zdieľame. Takže kto vie, možno vedomosti, ktoré sme tým ako komunita utrpeli, nás môžu zbližiť a prekonať staršie rozdiely. Vždy sa môžeme pozrieť späť do roku 2020 a dôverovať svojim skúsenostiam a schopnostiam pri riešení nepredvídaných udalostí.

Bolo, je a bude...

V dňoch 16.9. – 20.9. sa žiaci 1. stupňa našej školy zapojili do výtvarnej súťaže k téme ETM – Európsky týždeň mobility. Učitelia deti motivovali k tomu, aby namiesto vozenia sa v autách využívali na svoju prepravu hromadnú dopravu - autobusy, vlaky, či bicykle a kolobežky alebo aby sa presúvali pešo. Na túto tému deti nakreslili pekné obrázky. Najkrajšie výkresy sme poslali do výtvarnej súťaže, ktorú usporiadal Mestský úrad v Trnave.

Dorota Sabová, 4.D

Karla Bejdáková, 4.D

Valentín Kupčíková, 4.C

Ema Masarovičová 4.C

Hračky z papiera

Niekedy deti nemali toľko hračiek. Vyrábali si papierové lietadlá, loďky, domčeky a iné papierové zábavky. Aj žiaci 2. B triedy si vyrobili papierové autíčka. Práca ich trošku potrápila, ale veľmi zaujala.

M. Báčiková

Vedci – superhrdinovia dnešných dní

Do výtvarnej súťaže **Vedci – superhrdinovia dnešných dní** sa zapojili svojimi výtvarnými prácami štvrtáci Richard Hrubala, Rebeka Jursová, Valentína Kupčíková a Rebecca Jeffery.

Európsky deň jazykov

Jeho korene siahajú do roku 2001, ktorý bol *Európskym rokom jazykov* (European Year of Languages, skrátene EYL). Organizátormi EYL boli Rada Európy a Európska únia a zapojilo sa doň 45 krajín. Svojimi aktivitami poukázal na jazykovú rozmanitosť v Európe a vyjadril podporu jazykovému vzdelávaniu.

Projekt

Ako rastie cibuľa, fazuľa, kaleráb, rajčiak?

Žiaci 1. a triedy pozorovali rast vybraného druhu zeleniny (cibuľa, fazuľa, kaleráb, rajčiak) od jeho zasiatia do pôdy v kvetináči.

Zisťovali časové obdobie jednotlivých fáz rastu, zaznamenávali zmeny vo výške rastliny, začiatok zalistovania, počet listov, rozkonárenie stonky, prípadne kvetné púčiky či začiatok kvitnutia. Sledovali podmienky vplývajúce na rast (teplo, svetlo, dostatok živín, vody) a dokumentovali nákresmi všetko čo spozorovali.

Čitateľské stredy a pondelky v 2.A a 2.B - projekt čitateľská gramotnosť

Projekt je zameraný na zvýšenie existujúcej úrovne najmä čitateľskej gramotnosti žiakov základnej školy prostredníctvom extra hodín a mimoškolskej činnosti, v nadväznosti na vzájomnú spoluprácu a výmenu skúseností pedagogických zamestnancov žiadateľa. V rámci projektu čitateľskej gramotnosti sme na vyučovacích hodinách pracovali s detskou literatúrou. Oboznámili sme sa s pätnástimi rozprávkami (ľudovými aj autorskými). Veľký dôraz sme kládli na čítanie s porozumením a gramotné čítanie. Založili sme si a pracovali v čitateľskom portfóliu. Zábavnými úlohami sme rozvíjali tvorivosť, samostatnosť a logické myslenie žiakov.

M. Báčiková

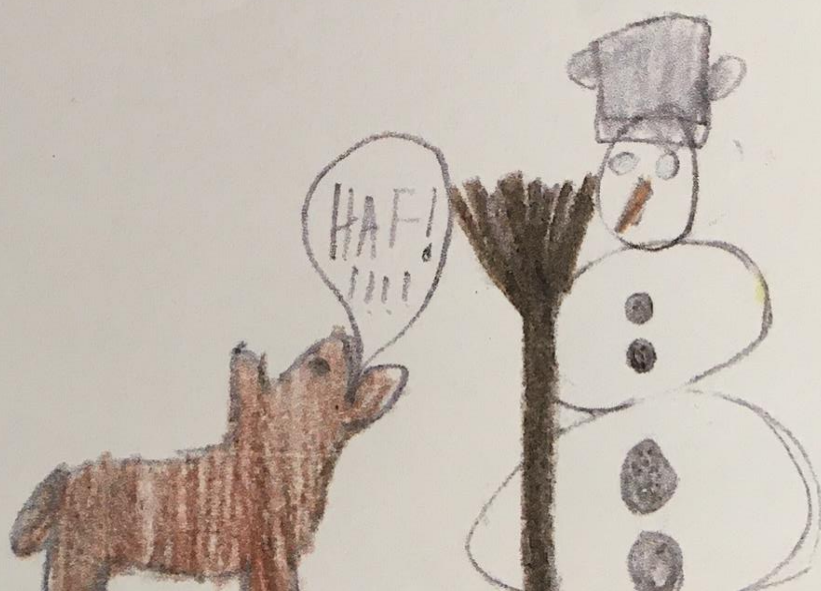
V rámci projektu Čitateľská gramotnosť, žiačka Timejka Lehotová z 3.D triedy napísala príbeh malého Oskara. Je to šteniatko, ktoré prvýkrát zažilo Vianoce.

Deň pred Vianocami sa narodil Oskar. Oskar bol malý psík. Bol malý, hnedý a zmest sa mi do dlani. Oskar nemal mamičku, preto sme mu dávali piť z fľašičky. Na druhý deň sme ozdobovali stromček a Oskar rozbil vianočnú guľu. Mal z toho radosť, ale mama sa hneva lebo musela po ňom upratovať rozbité sklo. Potom som išla s Oskarom von zapalovať prskavky. Oskar sa najšero bál, keď prskavky prskali malé iskričky na všetky strany. Potom si ma prskar rozhol a páčilo sa mu to. Keď sme sa vrátili do domu, zbadali sme pod stromčekom zabalené darčeky a Oskar začal hlasno šekáť. Asi zvedčil, že je tam niečo aj pre neho. S Oskarom sme neopatrivo začali rozbalovať darčeky. Oskar dostal veľkú bábku s červenou strieškou a vrecko s pšiacimi kostičkami. S darčekom mal veľkú

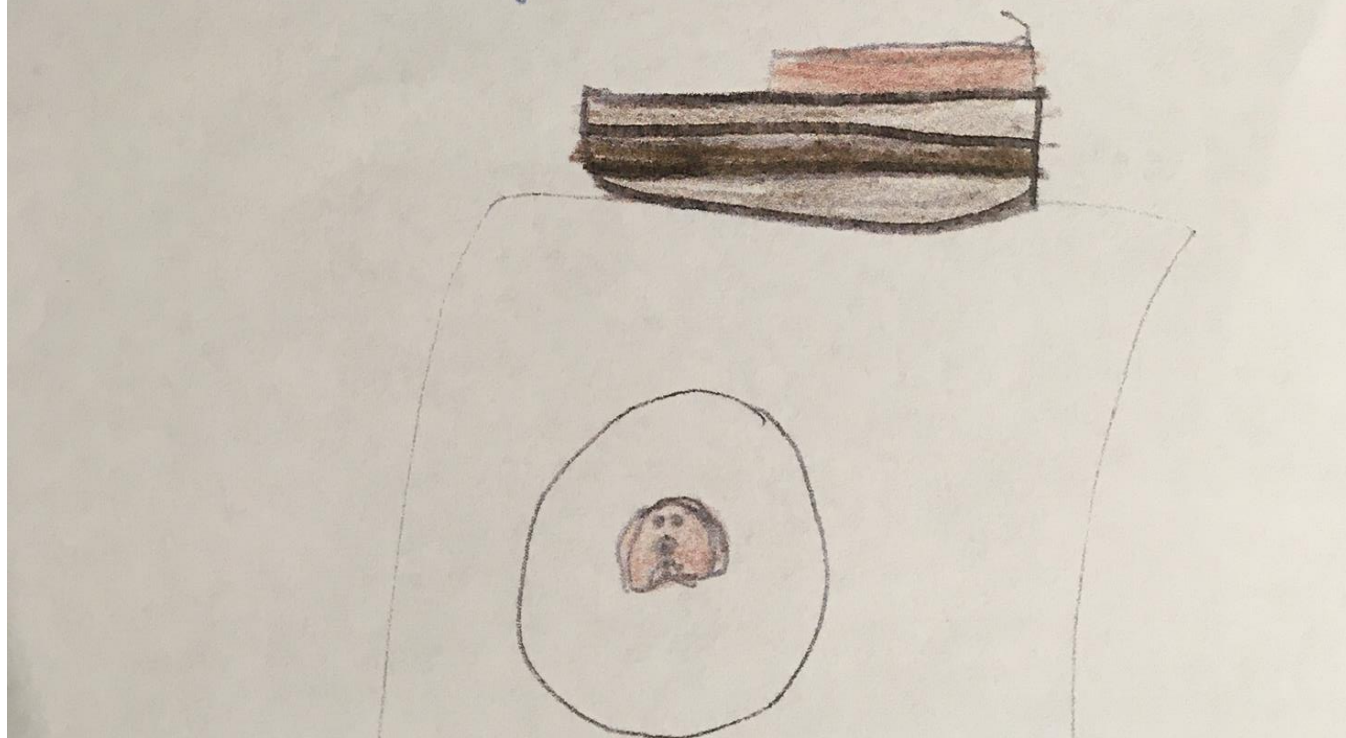
radostí, zobral si kostičky a vbehol s nimi do biedy.
Oskar milil tie kostičky pískajú a páčilo sa mu so.
Postaral sa mám o hudobný koncert. Na koniec bol
taký unavený, že naspal vo svojej biede a spal
sam až do rána. Pre mňa so boli najkrajšie Vianoce.

Zobudili sme sa do zameriameho rána. Hneď po raňajkách sme s Oskarom vybehli na dvor. Vonku huro snehilo a Oskar naháňal padajúce snehové vločky. Potom som začala stavať snehuliaka. Oskar mi pomáhal vyklošovať tri veľké snehové gule. Keď som snehuliaka dokončila, dala som mu starú medvu. Vtedy Oskar spustil živý štekot. Asi si myslel, že je so najaký vobelec, ktorý nemá čo hľadať na našom dvore. Keď Oskar videl, že snehuliak sa nehýbe a že nie je živý, upokojil sa

Po obede sme sa s Oskarom išli sánkovať na blízky kopec. Oskar mi pomáhal ťahať sánky hore do kopca. Spustili sme sa spolu dole kopcom, Oskar sedel v prednej lebo chcel všetko vidieť. Keď zbadal veвериčku vyskočil zo sánok a chcel na ňu ušchať. Na snehu sa šmykol a kotúľal sa dole kopcom ako guľa. Keď prišiel, bol celý bledý od snehu. Spriazol sa od snehu, vybehol hore na kopec a zase sa skotúľal dole. Kotúľanie dolu kopcom ho bavilo viacej ako sedieť na sánkach.

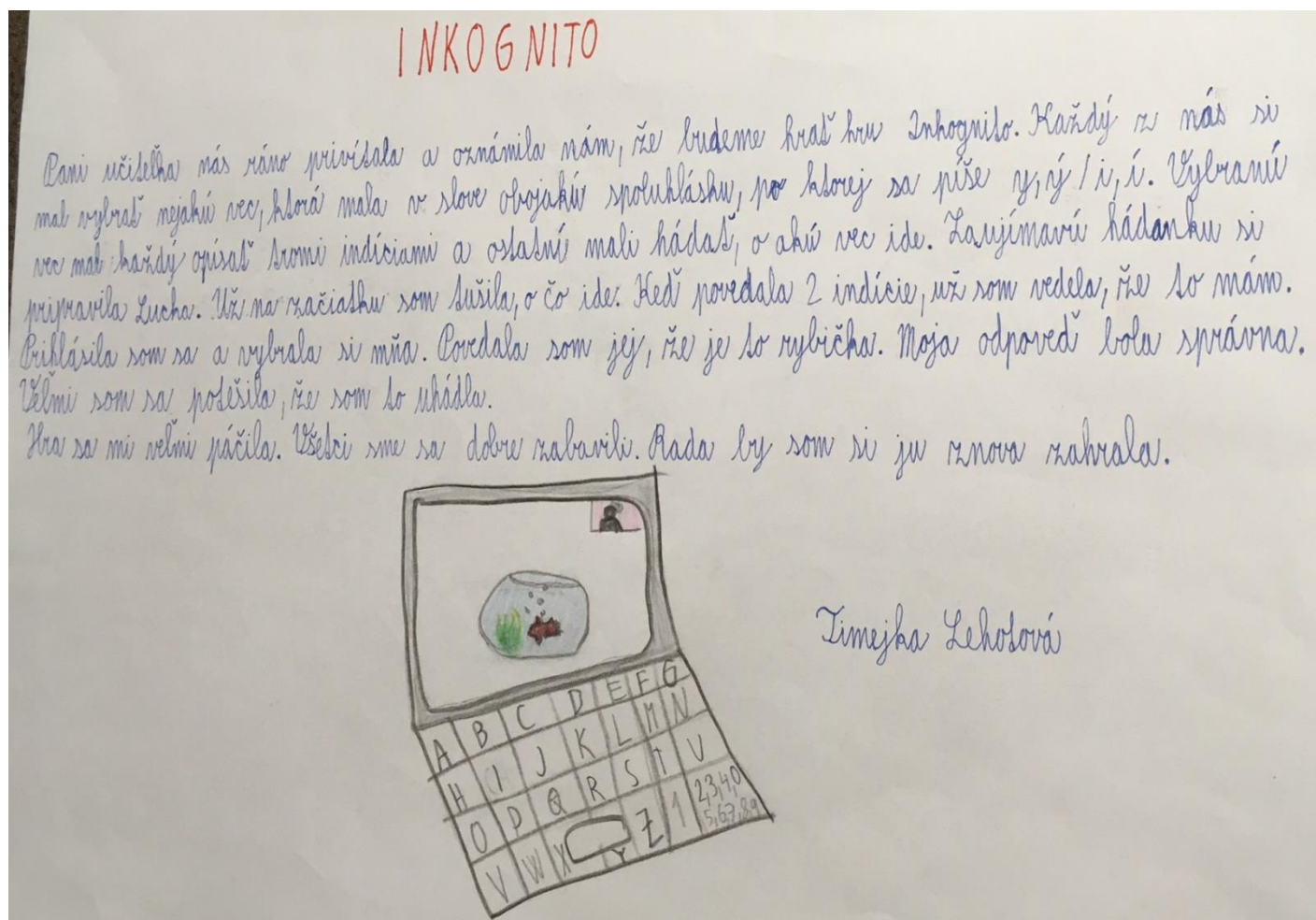
Dištančné vzdelávanie a Inkognito

Inkognito je televízna zábavná relácia, v ktorej štyria hádači pomocou indícií hádajú povolanie svojho hosťa. Počas dištančného vzdelávania si aj trieda 3.D zahrala Inkognito. Triedna p.učiteľka oznámila svojim žiakom, že si do druhého dňa majú pripraviť ľubovoľnú vec, pričom v jej názve musí byť obojaká spoluhláska. Zároveň si mali pripraviť tri indície pre spolužiakov. Tie mali spolužiakom „našepkať“ aby správne uhádli. Žiaci kládli rôzne otázky aby sa dopracovali k tajničke t.j. k odhalenie predmetu. Majiteľ veci na otázky odpovedal iba **áno** alebo **nie**. Následne sme uhádnuté predmety písali do zošitov, čím sme si precvičili písanie mäkkého i/i alebo tvrdého y/ý po obojakých spoluhláskach. Hra bola napínavá aj zábavná. Žiaci si ňou potrápili mozgové závitky. Niektorým žiakom pri hre asistovali rodičia, ktorí boli k nej prizvaní. Záverom triedneho Inkognita, každý žiak popísal priebeh hry a vyjadril o nej svoj názor. Niektorí žiaci svoje písanie doplnili peknou ilustráciou a vyjadrili želanie, že by si ju opäť radi zopakovali.

tr.uč. Krajčovičová

Takto o tom napísali žiaci

Timejka Lehotová z 3. D

Lucka Sabová 3.D

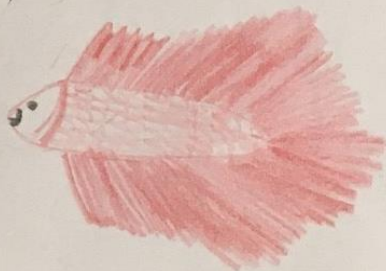
Inkognito

V úsorní ráno sme sa prihlásili na online vyučovanie a pani učiteľka nás privítala na hodine. Dovedala nám íe, budeme hrať Inkognito. Každý spolužiak si mal nachystať predmet, ktoríj má v názve í lí, í líj po obojakej spoluhláskle. Mal vymysleť

3 indície a ďalší dvaja mali uhádnúť, čo to íe.

Ja som si pripravila rybičku. Na hádanie som si vybrala Lívíu a Damiana. Moju hádanku hneď uhádli. Najviac ma zaujala Tomášova pieskomilka lebo som také kviery ešte neveridela. Ešte ma zaujal Nelkin sobík, lebo mám rada LPS figúrky. Najdlhšie sme hádali Hankin ryktor. Veľmi ma prekvapilo, íe si Dávid pichyssl ívihadlo. Hneď by som si išla naskákať!

Školské Inkognito sa mi veľmi páčilo. Chcela by som ho hrať častejšie. Určite si to vyskúšam aj doma s rodičmi.

Inkognito

Autou: Lucka Sabová

Florian Pölmann 3.D

inkognito

Na hodine slovenčiny sme hrali hru *inkognito*.

Pani učiteľka nám vysvetlila pravidlá.

Ľaujímavú hádanku si pripravila Nelka. Bolo to trošku ťažké. Povedala nám zindície, wš som si myslel, že to mám. Celá trieda si myslela, že to bol: byvol, bizón, kozyla, býk a niekto vykrikoval výv. Trošku som sa nasmial, lebo výv nemá rohy. Ja som povedal sol, ale pani učiteľka povedala, že to musí byť slovo s obojakou spoluhláskou. Nakoniec to bolo slovo: *solik*.

Páčila sa mi táto hra, bola to zmena.

Hru hodnotím veľmi pozitívne.

FLORIAN PÖLMANN 3.D

Medzinárodný deň detí na našej škole

MDD je sviatok detí, ktorý sa oslavuje v mnohých krajinách sveta. V našej republike sa slávi od r. 1952. Myšlienka MDD vznikla na Svetovej konferencii pre blaho detí v Ženeve v r. 1925. Zástupcovia 54 krajín schválili deklaráciu, ktorá sa zaoberala chudobou, detskou prácou, vzdelaním a inými otázkami týkajúcimi sa detí na celom svete. Aj na našej škole sme deťom pripravili zábavný program pri príležitosti ich sviatku. Počasie nám prialo a deti absolvovali 16 zaujímavých disciplín. Vyskúšali si svoj postreh, silu, šikovnosť, obratnosť a fyzickú zdatnosť. Deň sa nám vydaril a o rok si ho zopakujeme...

Vyučujúci 1. stupňa ZŠ

Výtvarná výchova – BICYKEL

Bicykel je pohodový a moderný spôsob dopravy na krátke vzdialenosti. Žiaci 2.B triedy si vyrobili 3D bicykel. Strihanie aj maľovanie im išlo od ruky. Zopakovali si aj dopravné predpisy pre bicykle, porozprávali sa o bezpečnej jazde na bicykli ako aj o najčastejších chybách cyklistov.

M. Báčiková

Golfové ihrisko

Dňa 4. 6. si žiaci z 1.A a 1.D spríjemnili piatkové dopoludnie návštevou golfového areálu v Trnave. Deti si postupne prešli rôznymi stanovišťami - športové činnosti spojené s golfom, hra na ihrisku s futbalovou loptou - footgolf.

Z pera žiakov...list dedkovi

Milý dedko!

Cez prázdniny som bol na chate. Zobrali sme aj nášho psíka. Bola tam veľká zábava na Orave. Išiel aj môj ujo a babička. Z chaty sme chodili na rôzne výlety. Boli sme na Vychylovke. Vozili sme sa tam na takom vláčiku. Potom sme išli do skanzenu. Boli tam také staré domy, v akých kedysi ľudia bývali. Vo vnútri tých domčekov boli aj všelijaké nástroje, aké ľudia používali. Môjmu psíkovi sa tam veľmi páčilo. Keď si nájdeš čas, môžeš aj Ty napísať o tom, čo si robil cez prázdniny. Teším sa na Tvoj list.

Tvoj vnuk Leo

Leo Kovár 3.A

Milý dedko!

Cez prázdniny som bol v Tatrách. Boli sme aj s bratrancom Samom. Pochodili sme veľa túr. Nakoniec sme išli na vodopád Skok. Išla aj mamina s Jankom. Mali sme blízko vlak. Naučil som sa veľa o fotoaparáte. Urobili sme veľa pekných fotiek. Už sa na Teba tešíme. Pozdrav aj babku. Keď si nájdeš čas, môžeš aj Ty napísať o tom, čo si robil cez prázdniny.

Teším sa na Tvoj list. Tvoj Martin

Martin Poliačik 3.A

Z pera žiakov...výlet

Prekvapenie v lese

V jeden krásny septembrový deň sme sa s rodičmi a súrodencami vybrali na výlet do Malých Karpát. Naším cieľom bola Havrania skala.

Počasiu nám prialo a my sme veselo stúpali hore. Pomaly sme sa blížili k vrcholu, keď si náš ocino všimol v lese dve veľké biele gule. Z diaľky sa to podobalo na skaly. Keď prišiel bližšie, zistil, že to nie sú skaly, ale krásne biele vatovce.

Možno niektorí neviete, čo je to vatovec. Nevedela som to ani ja. Vyhľadala som si však o ňom informácie na internete. Je to mimoriadne veľká huba, ktorá môže dorásť až do veľkosti pol metra. No väčšinou ich ľudia nachádzajú menšie. Ako som už spomínala, vatovec má guľatý tvar a bielu farbu. Rastie na pôdach s vápenatým podložením, na krajoch lúk, v lesoch alebo pri cestách. Jeho botanický názov je rozpadavec obrovský.

Ak ho niekedy nájdete, urobte si z neho rezne v trojobale – také chutné, aké sme mali my. Pochutili si aj naši známi a babka s dedkom.

Adela Žitňanská 4. B

Tvoriví žiaci..

Jednorožec Pavlína

Bolo raz jedno mestečko, ktoré sa volalo Trblietka a na konci toho mestečka bývala jedna rodinka. V tej rodinke sa mama volala Líza, tatino Viktor a ich tri deti: prvý sa volal Alex, druhá sa volala Julka a tretia nezbedná sa volala Anabela. Raz, keď bola noc, tak sa Anabele snívalo o Jednorožcovi, ktorý sa volal Paulína. A keď bolo ráno, Anabela sa nezobudila vo svojej izbe, ale niekde úplne inde. Keď sa Anabela zobudila, privítal ju krásny jednorožec: „Vitaj u nás, Anabela!“

„Kto si?“ preľakla sa Anabela.

„Ja som Pavlína.“

„Vyzeráš ako jednorožec z môjho sna!“

„Pretože som jednorožec z tvojho sna!“

„Vážne?“

„Áno, ale načo ti toto budem rozprávať, keď ty vôbec nevieš, kde sme?“

„Kde?“ ozvala sa Anabela.

„V tvojej továrni na sny, ale keď niečo v tvojom sne pokazíš, tak ťa vyhodí a mne sa to stalo tiež!“

„Áno? Čo si pokazil?“ pýta sa Anabela.

„Pokazil som to slovo, že má tryskový batoh a teraz aj s tebou musím odísť.“

„Aha“ hovorí Anabela sklamane.

„Ale neboj, my určite nejakú cestu nájdeme.“

„Dobre, verím ti, Pavlínka.“ povedala jednorožcovi Anabela.

„Ale už je čas, aby sme odišli.“ povedal jednorožec Pavlína. A tak blúdili a išli snovými ostrovmi. A raz prišli až za snové ostrovy a tam uvideli zvieratá, ktoré vedeli rozprávať a dokonca tam niektoré mali roh ako Pavlína. Bol tam aj dúhový vodopád a dúhová rieka

„Vitajte v Dúhováni“ ozvala sa malá víla.

„Ako sa voláš?“ spýtala sa Anabela.

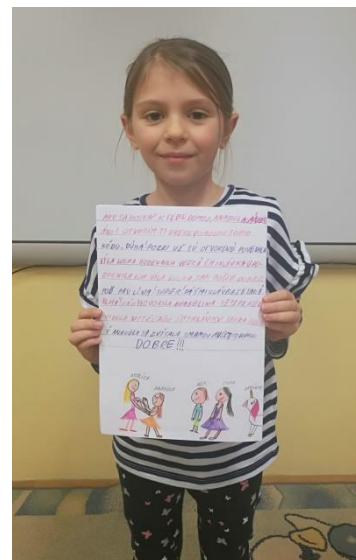
„Ja som víla Lucka a viem, čo vás trápi. Teba Anabela trápi, že chceš ísť domov, ale s Pavlínou. A teba Pavlína netrápi vôbec nič a viem ako sa dostať k tebe domov, Anabela.“

„Áno?“

„Áno! Otvorím ti dvere pomocou tohto kódu. DÚHA. Pozri už sú otvorené.“ Povedala víla Lucka.

„Tak poďte, dobre? Pod Paulína! Super! Tá šmykľavka je taká dlhá!“

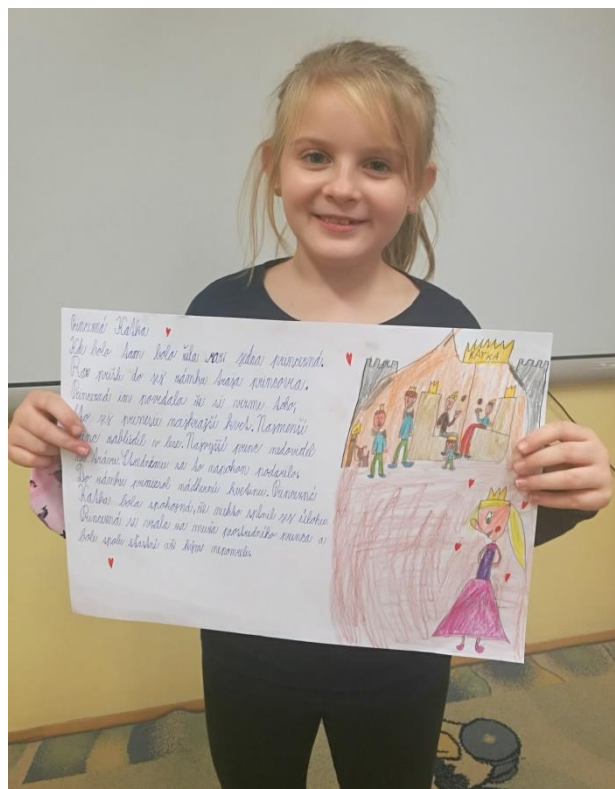
„Uáááá!“ hovorila Anabelina sestra, keď videla vytrčajúcu šmykľavku spoza dverí. Anabela sa zvitála s mamou a všetko dopadlo dobre!

Princezná Katka

Kde bolo Tam bolo, žila raz jedna princezná. Raz prišli do jej zámku traja princovia. Princezná im povedala, že si vezme toho, kto jej prinesie najkrajší kvet. Najmenší princ zablúdil v lese. Najvyšší princ nedoviedol na trávku. Strednému sa to napokon podarilo. Do zámku priniesol nádhernú kvetinu. Princezná Katka bola spokojná, že niekto splnil jej úlohu. Princezná si vzala za muža prostredného princa a boli spolu šťastní, až kým nepomreli.

Vaneska Ungerová, 2. C

Strašidelný príbeh

Na konci ulice na ktorej som bývala bol dom. Všetci ho volali strašidelný dom. No ten dom nebol strašidelný, ale len tak vyzeral. To som si myslela aj ja. Keďže som si to iba myslela, chcela som zistiť, či je to pravda. Lenže vždy, keď som sa o to pokúsila, ma prichytila mama. V jeden večer sa to podarilo. Prišla som k domu, vošla dnu a od úžasu som ani nedýchala. Boli tam zlaté lustre, zlatý príbor, zlaté tanierky... ale najzaujímavejšie na tom bolo, že bolo všetko poumývané, poupratované a vyleštené. Zrazu sa niečo mihlo a zhodilo to krásnu vázu s belasými kvetmi a žltým pozadím. Zľakla som sa, ale aj tak som sa tam išla pozrieť. Bola to mačka. Ale kto sa o ňu stará? „Halóóó! Je tu niekto?“ nikto neodpovedal. „Halóóó!“ opäť žiadna odpoveď. „Halóóó!“ zvolala som tretíkrát. Potichu sa ozvalo z horného poschodia. „Halóóó, halóóó, halóóó!“ Potichu som sa priblížila ku schodom. Opatrne som kráčala po starých vŕzgajúcich schodoch. Keď som už vyšla na poschodie, zbadala som postavu. Bolo to dievča s čiernymi vlasmi, ktoré malo zapletené do dvoch vrkočov. Mala hnedé silonky a čierne šaty s ružovooranžovomodrými vzormi. Mohlo byť v mojom veku. Prihovorila som sa jej, no neodpovedala mi. Zrazu zmizla. Prezrela som všetky izby, ale nikoho som nenašla. Napadlo ma, či to bola skutočnosť, alebo vidina. Ani som sa nenazdala a už boli dve hodiny a tridsať minút. Už treba ísť domov, ráno vstávam do školy. Skúmanie tajomného domu si nechám na inokedy.

Rebeca Sedláková 4. C

Strach na horách

Na výlete v Tatrách krásne padal sneh. Zrazu obloha stmavne, objavilo sa veľa bleskov a namiesto snehu začali padať cencúle. Schovali sme sa pod stromy. Prišla však víchrica, ktorá začala ohýbať stromy. Hľadali sme iné miesto na úkryt. Neďaleko sme zbadali tmavý otvor. Bola to malá jaskyňa.

Všetci sme sa v nej ukryli a čakali, kým búrka prejde. Vtom som za chrbtom začul hlasné vrčanie. Mama vykrikla: „ Medveď, utekajme!“ rozbehli sme sa do búrky. Utekali sme pomedzi cencúle a nohy sa nám zabárali do rozmočeného snehu. Zrazu sa nad nami odtrhla veľká lavína. To bude náš koniec. A vtedy som sa zobudil na studenej zemi v mojej izbe.

Móder Matúš 4. C

Môj strašidelný príbeh

Po večeri sme si so sestrou čistili zuby a išli sme si ľahnúť do postele. Chvíľku sme pozerali na televíziu, ale potom prišiel otec, telku vypol a poprial nám dobrú noc. Zavrel som oči a za chvíľu som ako vždy zaspal.

Zrazu sa mi stalo, že stojím v čiernom lese, okolo mňa samé stromy a predomnou bola cesta. Vydal som sa po tej ceste. Slniečko už zapadá a stmievalo sa. Po chvíľke chôdze som počul zvláštne zvuky v kríkoch. Zastavil som sa a zvolal som: Je tam niekto? Ale nikto neodpovedal. Aj keď som zrýchlil, to niečo v kríkoch zrýchlilo tiež a vydávalo divné zvuky. Na ceste som zobral palicu na svoju obranu a

znova som zakričal: Je tam niekto?? Z kríku sa na mňa vyrútil veľkýyyy diviak! Rozbehol sa a začal ma naháňať po lese. Palicu som zahodil a vzal nohy na plecia. Ale o chvíľu z kríkov vybehli dve malé roztomilé prasiatka. Diviak si ma už nevšimal a s prasiatkami odišli preč. I keď ten sen nebol moc strašidelný, musel som ho porozprávať mamičke, dokiaľ som si ho pamätal.

Daniel Vtelenský 4. C

Z pera žiakov...trochu sme básnili**Lockdown**

V lockdowne nás uzavreli,
doma kysnem jak na Láhorí reči.
bá : Polícia sú z toho už aj sediví.
migráciami byt poriadne leniví.
Inudeny som jak laký pes
este nie je dovoleny aspon les.
Už nech je po tom,
vidíme sa všetci
spolu potom.

O bicykli

Jedného dňa si mi vyčaril úsmev na tvári,

keď mi nový bicykel dodali.

Od radosti, že ho mám

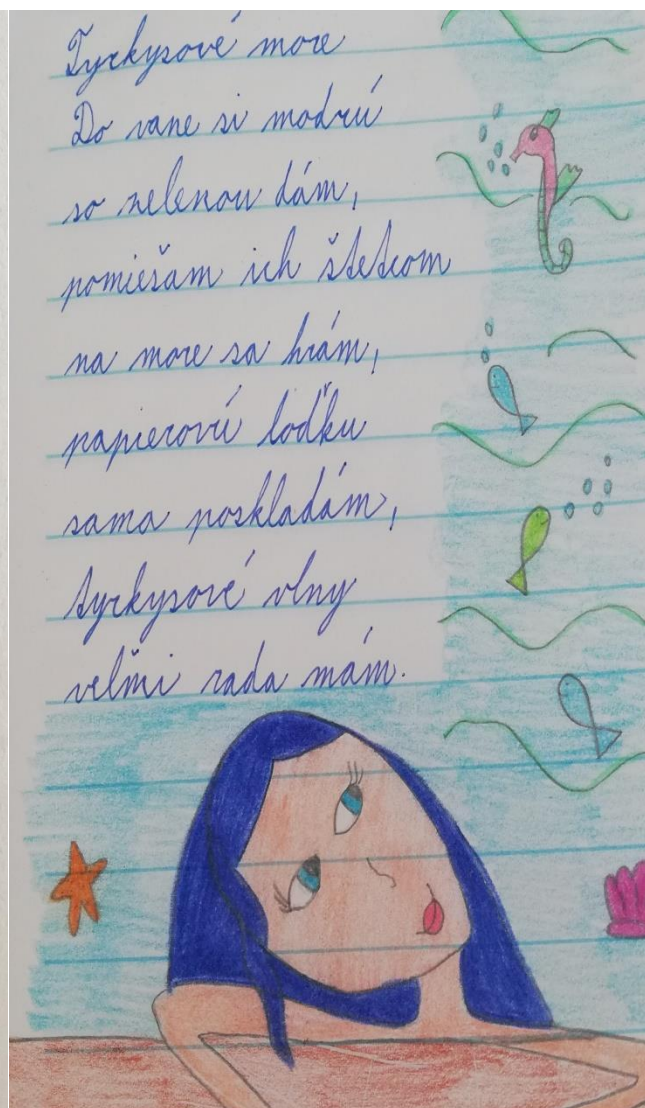
každý deň sa na ňom premávam.

Rýchla jazda či drifty,

nie sú na ňom žiadny problém,

a však veľmi dobre viem,

že bez prilby na ňom nepôjdem.

Gregor Kramár 3.B

Míšve more
 Neviem, či je to dobrý nápad,
 ale už sa mi nechce (ak) do
 leba čakať.
 Nasypem do vane kilo soli
 a budem ako v Míšvom mori.
 Uhlík Patrík

Simona Búranová 3.B

Bublínkové more
 Na šokročné meniny,
 dostal som darček jediný.
 Obrovskú flášu peníz,
 čo veľmi dobre pení.
 Už sa s bratom veľmi dešim,
 keď Bublínkové more spravíme.
 Martin Uhlík

Bolo, je a bude...v 1.D

Herbáre žiakov

Deti si vyrábali herbáre kvetov a kvitnúcich rastlín - zbierky sušených kvetov. Nazbierali 10 druhov rôznych rastlín, každý kúsok vylisovali, prilepili pomocou lepiacej pásky a napísali, z ktorej rastliny kvet pochádza.

Majolika

Majolika patrí medzi ľudové remeslá a žiaci z 1.D si vyskúšali vyrobiť tieto tradičné tanierce s netradičnou technikou - vyzmizkovaná kresba.

Žilo to hokejom...

Výroba hokejových dresov a zástav.

Bolo, je a bude...v 1.C

Deň zeme

Prvé jarné kytice pre mamu

Pod'me spolu lietať...

Moja škola

Bolo, je a bude...v 2.A

Včela-najdôležitejší živočích planéty. Projekty žiakov 2.A

Deň matiek: Aj takéto milé darčeky venovali mamičkám deti z 2.A triedy.

Bolo, je a bude...

Dňa 11. 5. 2021 uskutočnilo školské kolo súťaže v prednese poézie a prózy Hollého pamätník. Na 1. stupni sa súťaže zúčastnili žiaci 2. až 4. ročníka. Aj napriek tomu, že súťaž bola ovplyvnená aktuálnou situáciou, žiaci recitovali s veľkou radosťou a predviedli výborné výkony. Víťazi, ktorí sa umiestnili na prvých miestach, budú reprezentovať školu v obvodnom kole súťaže Hollého pamätník. Držíme im palce!

POÉZIA

1. miesto: Richard Remenár, 3. A
2. miesto : Nella Popelková , 2. C
3. miesto: Santino Absolon, 4. A

PRÓZA

1. miesto: Dália Šaškovičová, 4. B
2. miesto: Lilien Kravcová, 2. A
3. miesto : Ela Bullová , 3. B

ŠPORTOVÉ OKIENKO

Každého z nás niekedy napadlo spojiť dva alebo viac športov dokopy. Áno, priznávam sa, že aj ja, keď som bola malý fagan a behala som po vonku s kamarátmi, tak som vymýšľala rôzne športy. Za najväčšie dielo považujem takzvaný „hocčoball“, ktorý spočíval v tom, že nespočíval v ničom. Tento článok je presne o niečom podobnom. Bolo naozaj ťažké vybrať len niekoľko nezvyčajných športov. Tu je zopár skvostov. Inšpirujte sa.

Bossaball

Mnoho športov vzniklo ako kombinácia dvoch klasických športov, ako napríklad nohejbal, čo je spojenie tenisu a futbalu. Bossaball je tak isto zmeska viacerých športov. Okrem volejbalových prvkov, je prítomná gymnastika, futbal a prvky capoeiri.

(Capoeira je brazílsky bojový tanec otrokov.)

V súčasnosti sa považuje za bojový šport s pevnými pravidlami.)

Každý tím hrá s piatimi hráčmi, z ktorých jeden stojí na trampolíne a smečuje a ostatní sú rozostúpení okolo. Hráči sa môžu dotknúť lopty ktoroukoľvek časťou tela (avšak rukami je dovolený kontakt iba raz). Cieľom je umiestniť loptu na súperovej strane.

Extreme ironing

Ja osobne nemám rád ani klasické žehlenie, nie ešte extrémne žehlenie. Ide naozaj o extrémny šport, pri ktorom ľudia berú žehliace dosky na vzdialené a dosť nebezpečné miesta, na ktorých si vyžehli, čo potrebujú. Podľa oficiálnych stránok ide o šport, ktorý kombinuje adrenalín z outdoorovej aktivity, so skvelým pocitom mať dobre ožehlené tričko. Celkom úlet.

Z. Burčiarová

ZASMEJME SA...

Ako sa má tvoj syn?

- Ale, má finančné ťažkosti.
- Netáraj, veď má iba tri roky!
- No hej, ale prehltol jedno euro.

Príde Janko domov zo školy a hovorí svojej mame: Mami, predstav si, že som dostal jednotku.

Mama: Vážne?

Janko: Nie, iba si to predstav.

Večer pred spaním číta mamičke dcérke, aby zaspala, na dobrú noc rozprávku. Po polhodine hovorí dcérka mamičke:

- Mami, nemohla by si si ísť čítať niekde inde? Ja chcem už spať!

Ide chlapec s kukučkovými hodinami a stretne druhého.

- Kam ideš?
- K zverolekárovi.
- A prečo?
- Kukučka nekuká.

- Pane, nechcete si kúpiť hovoriaceho psa?

- Vy žartujete?

Vtom pes so slzami v očiach hovorí:

- Pane, kúpte si ma! On mi nedá nažrať, bije ma a týra
- Prečo ho chcete predat', však ten pes je svetový unikát? – prekvapivo zvolá pán.
- Pretože strašne klame!

Ferko: - Mamička, ja dnes nemôžem ísť do školy!

Mama: - Prečo?

Ferko: - Necítim sa dobre!

Mama: - Kde sa necítiš dobre?

Ferko: - No ... v škole!

Ako sa chvália žiaci:

Jeden hovorí: - Ja som prvý vo vlastivede!

Druhý sa chváli: - Ja viem najlepšie Matematiku!

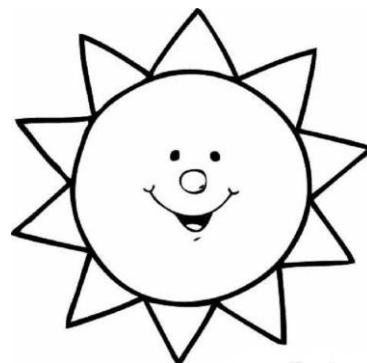
Tretí: - Ja som prvý v telocviku!

Štvrtý sa rozchichoce a povie: - A ja som zase vždy prvý doma zo školy!

Slovné hádanky

Práve to robíš a keď sa Ťa spýtajú, čo robíš, nevieš odpovedať.
(šíps)

Čo môže byť aj v prázdnom vrecku?
(areid)

Radi to máme a predsa oči zatvárame, keď sa na to pozeráme.
(oknls)

Stále ide a nikde nezájde.
(ynidoh)

Moji rodičia majú dieťa a nie je to môj brat ani moja sestra.
(más aj)

Do akého hrnca sa voda neleje?
(ohélnp od)

